

Вже все прощально

Микола Вінграновський

Вже все прощально. Я боюсь.
Боюсь учора і сьогодні.
Боюсь, що сам собі назвусь
Таким, як був, як є, як — годі.

Яке блюзнірство, боже мій!
Яке блюзнірство захололе!
Будь проклят, о пузата доле,
Тих ситих слів неситий рій.

Народе мій, як добре те,
Що ти у мене є на світі.
Не замело? Не замете.
Була б колиска — будуть діти.